

عنوان مقاله:

اندازه گیری فرسایش بادی با روشی مستقیم، عینی، دقیق، کاربردی و آسان (وزن در واحد سطح) (مطالعه موردی: دشت سگزی اصفهان)

محل انتشار:

سومین همایش ملی فرسایش بادی و طوفان های گرد و غبار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدرضا اختصاصی - استاد دانشکده منابع طبیعی و کوبرشناسی، دانشگاه یزد

اصغر زارع چاهوکی - دانشجوی دکتری آبخیزداری، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

برآورد مقدار فرسایش بادی در کانون های بحرانی فرسایش بادی ایران از مهم ترین الزامات برای برنامه ریزی و انتخاب مناسب ترین روش های کنترل فرسایش است. هرچند اهمیت کنترل فرسایش بادی بر همگان آشکار است اما بیان مقدار خاک حمل شده واقعیتی غیرقابل انکار و عینی برای مدیران و برنامه ریزانی است که تخصصی در فرسایش بادی ندارند. در این تحقیق روشی از تلفیق مقدار خاک فرسایش یافته در سرعت های تنظیم شده در داخل دستگاه سنجش فرسایش بادی (W.E. Meter) و تداوم های سرعت های ثبت شده در ایستگاه های هواشناسی در دشت سگزی اصفهان است. با آنالیز گلبادهای ایستگاه شرق اصفهان ساعات تداوم وزش هر دسته یا کلاس سرعت باد در طول سال برآورد گردید. در پایان با تجمیع حاصل ضرب های تداوم هر دسته از سرعت باد در فرسایش پذیری ساعتی آن، نرخ فرسایش-پذیری هر یک از رخساره ها تعیین گردید. نتایج به دست آمده نشان داد که توان فرسایش بادی و رسوب دهی اراضی رخساره های مختلف دشت سگزی از دشت سر لخت تا پوشیده بین 2 تا 74 تن در هکتار در سال متغیر است. در مقایسه با روش های تجربی رایج برای فرسایش آبی چون MPSIAC و EPM این روش برای برای برآورد فرسایش بادی در کانون های بحرانی می تواند گامی موثر در مدیریت و تنظیم بودجه برای مهار فرسایش بادی کانون های بحرانی داشته باشد ایران داشته باشد.

کلمات کلیدی:

فرسایش بادی؛ دستگاه سنجش فرسایش بادی؛ اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/237796>

